

הרופא פרק תשיעי ברכות

מסורת הש"ס

רבי חננאל (חצ'ך) רהרמה ומשדר להן, וזה
למן ימינו מה ליר עקיבא צדיק
נסלולע לנוց ציס נפרק נמלח
הלאה צאל נעלם גומלה (ו' נס'':)
שאצין לו לא ידו אשון, לא
סבובן זום נור גודל כו'.

זהו שנاء' איש רעים להחרועע
פר את יוסף אפטופום בהזק
סוטה לומר לך ^{לך}^{שכל} הרואה
נון למלה נסכה פרשה סותה
לכהן סוף נצרך לךן על ידי
זהו וכחיב ^ו והביא האיש את
אמר רב נחמן בר יצחק ואם
א"ר הונא בר בריכה מושם
בר ^ו היה שדי בצריך וככפ'
וככפ' הועפות לך ^{לך} א"ר מבוי
אמר ^ו חתrpת ביום צרה צר
ו מכל מקום אמר רב ספריה
שנים וקובע חדשים בחוזה
כין שראה אותם אמר להם
הדרו לפניו בספר דעתן הבהיר
לו של שוא הם של מהו
כבר להם מפני מה אני מטמא
כם וקובע חדשים בח"ל אמר
הנה רב עקיבא שלא גביה
שהנחתה נעשו תחשים בעלי
מוחט ואם לאו היה בנדרי
אמרו

ומוביל דרכי מורה נזקינו: ממעלן ובקיק מיעס נזקינו
 נקס ממש: כי נרגעון וולג זול קדון וקסה מינס וטוקן
 נמס לי פטישון זול ייה מר בירן ר' ר' טולון מ-
 ואימא חד הבית דאסור במנעל לילפא
 ממגען אבל (ב"ה) דשרי במנעל אדריל'
 ממגען ולהיזר נילף מקפנדרא ולאסור
 אלא אמר ר' ר' בא כבוי מה ביוו אקיינדריא
 רבון איזיון ברבריה ומיילן לא רבון איזיון

אף ב"ה יקונדריא הוא דאסור ר'ركה ומגען
שרי: כל החותמי ברכות שבמקישר בכו': כל
כך למה 'לפי שאין עוניין אמן במקדרש ^{וומניין} שאין עוניין אמן במקדרש שנאמר 'כמו
ברכו את ה' אלודכם מן העולם עד ההעולם
ואומר 'ויברכו (אתה) שם בכבודו ומרומם
על כל ברכה ותהלתך יכלה כל הברכות
בכל תהא להן תחולת אחת ת"ל ומרומם
על כל ברכה ותהלתך על כל ברכה וברכיה
תן לו תחולתך: התהנו שידה אדם שואל
בשלום חברו וכו': ^ו'מאי ואומר כי תימא
כעה מרדעתיה דנספה קאמר ת"ש ^ז עמד
גנור הריל כי תימא מלאך הוּא דראמו לה
לגדעון ת"ש ^ט אל חבו כי זוקנה אמר וואמר
עה לעשותה תורתקן אמר רבא
האי קרא ^ט מרישיה לספיה מדוריש מספיפה
לרשיה מדוריש מוריישה לספיה מדוריש
עת לעשותה לה' מאי טעם מושם הפרו
טורתקן מספיפה לרישיה מדוריש הפרו
טורתקן מ"ט מושם עת לעשות לה' ^ט תניא
הלוּ הוקן אוכור בשעת המכובסין פור בשעת
המפiores נסם ואם ראית דור שהחותורה חביבה
עליו פור שנאמר ^ט שיש מפור ונוקף עזד ואם
ראית דור שאין חותורה חביבה עליו נסם
שנא' עת לעשות לה' הפרו תורתקן דרש בר
קפרא ולת ^ט קבוץ קנה מינה באחר דלית
גבר תמן הי גבר אמר אבי ^ט שמ' ^ט באחר
ראית גבר תמן לא תחוי גבר פשטה לא
נצחה אלא בששנהם שווין דרש בר קפרא
אייזורי פרשה קומה שכל גוף חורה תלין
ישר ארחותך אמר רבא אפילו לרב עכיריה ^ט
אדם את בנו אומנות נביה ומלחה מה היא אמר

וְיַעֲשֶׂה כָּרֶב כִּסֵּת דָמָסָו גַּמְגָלָו
כַּלְבָּו וְזַוְּמָר הַלְּגָל כְּבָבָו כְּכַמְבָבָו דְּבָרָו
לְדַקְמָיק מְלַחְמָה הַלְּמָה לְפָנֵין תְּהָ
כְּבוֹךְ. זְכָמְלָאנוֹן טְוִיס וְתְגָרָן
מְבָרָם עַד בָּנוֹלָם. מְכָרָטְסְמָלְבָּלָם
מְבָרָם כְּרָבָּבָם. כְּרָבָּבָם כְּרָבָּבָם

שאקוּנו מִן קְטָלָם וְשַׁבְּרָם
לְאַדְיָעֵךְ לְאַתְּ קְטוֹבָה^ו לְפִי
כָּלֶט הַלְּגָלָג כְּפָרְחוֹדָר לְפִי
לְמַנְגָּרָבָן גְּרָמָתוֹנָה^ז לְפִי
לְרוּם גְּרָלִיס לְשָׂוָה^ח כְּפָלָה לְרוּם
סְפָּהָה צְבָעָנוּ פְּעָם הַלְּ

לעוזו ר' ש"
ברושידר של גבאייריש
[ברושידר של גבאייריש].
ריכפה.

מוקם ר' ש"
הocab בפוף ההפכת

ברבו ניטס

עי לשלוחת השם הפור הורות.
פישוט עטוף בגמואדי כי
טעבוב ר' יוסט צויר או כי
ניטשין דרביה הודה כרך אל
תבה תלות מאוי טמאן שעילן
אל חרבן כרי יאכ אנט אנט
ר' עזרא דודקה צויר או כי
עדס גונדרה כשם טבשה
אלקלטה שרים מדריך או
ישראל לאטערם גויניגה העט
ויא"א וועל האש הוהן
אנדרו.

